

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715206740
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2715206740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Ľuboslava Vanková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: Mgr. N. L., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, X., zastúpená: JUDr. Ing. Elena Divko, PhD., advokátka, so sídlom Gorkého 1/A, Skalica, proti žalovanému: Mesto Skalica, so sídlom Nám. Slobody 145/10, Skalica, IČO: 00 309 982, zastúpený: JUDr. Ján Pekar, advokát, so sídlom Potočná 191/39, Skalica, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, o zaplatenie 4.472,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/230/2015-352 zo dňa 19. februára 2019 v časti výroku I. a III, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 2.142,40 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 20.09.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti súd konanie zastavil a výrokom III. rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozsudok po citovaní § 3d ods. 5 písm. d), ods. 6, § 9 ods. 1 prvá veta, ods. 2, 3, § 9a ods. 3 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon, ďalej len CZ), § 12 ods. 2, 5 vyhl. č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, § 53 ods. 3, § 3 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, § 3 ods. 2, § 5 ods. 2, § 7 ods. 1, 2, § 8 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 517 ods. 1, 2, § 563 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vecne odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia sumy 4.472,71 eura s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 20.09.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 27.01.2015 v čase o 10.00 hod. po tom, ako išla z domu do práce a prechádzala z chodníka na ul. Dr. Buchtu v Skalici (krivé kúty) na cestu cez Rastislavovu ulicu v Skalici, aby prešla na druhú stranu, napriek pomalej a opatrnej chôdzi, sa na ceste šmykla, spadla a zlomila si dolnú časť píšťaľy na pravej nohe. Cesta v čase jej úrazu bola namrznutá, pokrytá hrubou vrstvou ľadu, na ktorej bol sneh a nebola vôbec posypaná a odhrnutá. Následne bola prevezená do nemocnice v Skalici, kde bola urgentne prijatá a noha jej bola daná do sádrovej dlhy. Dňa 27.01.2015 jej bola určená diagnóza - zlomenina dolnej časti píšťaľy s posunom perif. úlomku mierne fiburálne v náleze MUDr. U. X. a všeobecnou lekárkou MUDr. M. N. jej bolo podľa položky 198c prílohy zák. č.

437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ohodnotené bolestné na 130 bodov. Dňa 02.10.2015 bol vyhotovený lekársky posudok bolestného MUDr. P. W. na 130 bodov. Podaním doručeným súdu dňa 10.07.2017 (č.l. 199) žalobkyňa upresnila výšku za jeden bod bolestného vo výške 16,48 eura a žalobou si uplatnila bolestné v celkovej výške 2.142,40 eura s prísľušenstvom. Časť dlžnej sumy vo výške 2.241,91 eura si žalobkyňa uplatnila titulom straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti súvisiacej s úrazom za obdobie od 29.01.2015 do 30.06.2015. Súd konanie o tejto časti žaloby po späťvzatí žalobkyne so súhlasom žalovaného zastavil (výrokom II. rozsudku) a rovnako zastavil konanie o žalobe v časti uplatneného bolestného za 1 bod v presahujúcej výške 16,48 eura (z dôvodu späťvzatia žaloby aj v tejto časti).

3. Žalovaný popieral svoju pasívnu legitímáciu v konaní a bránil sa tým, že správcom miestnych komunikácií je spoločnosť SPRÁVA MESTSKÉHO MAJETKU, s.r.o., ktorá na základe Príkaznej zmluvy vykonáva pre Mesto Skalica verejnoprospešné práce, vrátane správy miestnych komunikácií. Súd však zistil, že Príkazná zmluva (čl. 90) uzatvorená medzi Mestom Skalica ako príkazcom a Správou mestského majetku, s.r.o., ktorou sa príkazník zaväzuje pre príkazcu zabezpečovať výkon verejnoprospešných prác, bola uzatvorená dňa 30.01.2015, čiže až po vzniku úrazu žalovanej. Pred uzatvorením tejto príkaznej zmluvy, malo Mesto Skalica uzatvorenú Zmluvu o zabezpečovaní verejnoprospešných prác pre Mesto Skalica so spoločnosťou VEPOS - SKALICA, s.r.o. zo dňa 01.07.1995, pričom predmetom tejto Zmluvy v zmysle čl. II. bod 1.3 bola zimná služba pre zabezpečovanie zjazdnosti miestnych komunikácií a schodnosti chodníkov a prechodov pre chodcov podľa schváleného operačného plánu zimnej údržby. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/11/2011 zo dňa 28.06.2012, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že v súvislosti so správou komunikácií nevznikajú súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Správca cesty vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného. Právomoc správcu komunikácie nie je možné zmluvou preniesť na tretí subjekt (okrem právnickej osoby založenej alebo zriadenej obcou na tento účel), neprichádza do úvahy zastúpenie alebo zmluvné poverenie, na základe ktorého by bol podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť v oblasti verejnoprávných vzťahov. Súd ďalej riešil otázku, či spoločnosť SPRÁVA MESTSKÉHO MAJETKU, s.r.o. je právnickou osobou založenou alebo zriadenou Mestom Skalica za účelom vykonávania správy miestnych komunikácií v zmysle § 3d ods. 5 písm. d) CZ. Súd zistil, že nie je, nakoľko z výpisu z obchodného registra nemá táto spoločnosť v predmete činnosti vykonávanie správy miestnych komunikácií, hoci jej jediným spoločníkom je Mesto Skalica. Pasívne vecne legitimované je preto Mesto Skalica a je zodpovedným subjektom.

4. Predpokladmi zodpovednosti správcu komunikácie v zmysle § 9a ods. 3 CZ sú: 1. závady v schodnosti na priechodoch pre chodcov, na miestnych komunikáciách a prejazdnych úsekoch ciest cez mestá a obce, miestnych komunikáciách určených výhradne pre chodcov a na chodníkoch 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nimi. Závada v zjazdnosti (schodnosti) miestnej komunikácie zakladá objektívnu zodpovednosť správcu komunikácie. Toto ustanovenie je špeciálnom úpravou vo vzťahu k všeobecnej úprave zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníku ako lex generalis. Správca komunikácie sa môže vyviníť preukázaním liberačných dôvodov podľa § 9a ods. 3 CZ posledná veta, teda že nebolo v medziach jeho možností závalu odstrániť alebo na ňu predpísaným spôsobom upozorniť.

5. Počas konania bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa utrpela dňa 27.01.2015 úraz na ceste (miestnej komunikácii) pri prechádzaní z chodníka ul. Dr. Buchtu v Skalici, na cestu na Rastislavovu ulicu, aby prešla na druhú stranu. Ďalej súd považuje za preukázané (nebolo to žalovaným rozporované), že v uvedenej časti ulice, ani nikde bližšie miestu úrazu, nebol vyznačený prechod pre chodcov. Spoločnosť VEPOS - SKALICA, s.r.o. v zmysle Zmluvy o zabezpečovaní verejnoprospešných prác pre Mesto Skalica zo dňa 01.07.1995, malo povinnosť v zmysle čl. II. bod 1.3 vykonať zimnú službu pre zabezpečovanie zjazdnosti miestnych komunikácií a schodnosti chodníkov a prechodov pre chodcov podľa schváleného operačného plánu zimnej údržby. Podľa vyjadrenia žalobkyne, sneh len poletoval. Z meteorologického posudku 81/2017 Slovenského hydrometeorologického ústavu zo dňa 27.01.2017 súd zistil, že dňa 27.01.2015 v oblasti mesta Skalica počas celého dňa bolo zamračené. Nočné minimum teploty vzduchu bolo -4 °C. Minimálna prízemná teplota vzduchu v nočných hodinách bola - 11°C. Okolo 10 hod dosiahla hodnotu -0,5°C a o 12 hod. už +1°C. V čase od 5 hod. do 12 hod. sa vyskytlo sneženie, podľa ktorého napadlo približne 3 cm nového snehu. V ranných hodinách dňa 27.01.2015, v dôsledku záporných nočných a kladných denných teplôt v predchádzajúcich dňoch, sa pod vrstvou nového snehu

vyskytovali zvyšky ľadu a zamrznutého snehu. Okolo poludnia, v dôsledku kladnej teploty vzduchu, a novonapadnutý sneh pomaly topil. Z uvedeného mal súd preukázané, že v čase od 5 hod. do 12 hod. sa vyskytlo sneženie, podľa ktorého napadlo približne 3 cm nového snehu. Čiže v čase úrazu žalobkyne bol napadnutý čerstvý sneh, pod vrstvou ktorého sa vyskytovali zvyšky ľadu a zamrznutého snehu.

6. Zo svedeckej výpovede Ing. N. P. mal súd preukázané, že svedkyňa po vzniku úrazu žalovanej volala riaditeľovi spoločnosti VEPOS - SKALICA, s.r.o. Mgr. F. O., asi okolo 10.00 hod., aby prišli vykonať údržbu v Krivých Kútoch, čo vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil aj Mgr. F. O.. Taktiež zo svedeckej výpovede Ing. S. W. mal súd preukázané, že do tejto lokality sa vozidlá dostali okolo 12.00 hod. Mgr. F. O. na základe telefonátu svedkyne zabezpečil vozidlá, ktoré prišli na miesto do pol hodiny. Aj napriek predloženým dôkazom - Záznam o prevádzke vozidla nákladnej dopravy zo dňa 27.01.2015, ktoré neobsahujú presné označenie miesta údržby (len výjazd do mesta), neboli vyvrátené tvrdenia svedčiace o neschodnosti miestnej komunikácie v mieste úrazu.

7. Súd v zmysle uvedeného ustálil, že v čase úrazu žalovanej bol napadnutý čerstvý sneh, pod povrchom ktorého boli zvyšky ľadu a v tejto oblasti nebola vykonaná zimná údržba aj napriek výjazdu vozidiel spoločnosti VEPOS - SKALICA, s.r.o. o 07.00 hod., čo zakladá naplnenie predpokladu o závade v zjazdnosti (schodnosti). Táto závada v zjazdnosti (schodnosti) zakladá zodpovednosť správcu za škodu.

8. Súd mal z výpovede žalobkyne preukázané, že prechádzala cez cestu na druhú stranu ulice kolmo na os vozovky, čo podložila mapovým listom s vyznačením miesta prechodu (čl. 308). Z tohto mapového listu je zjavné, že žalobkyňa prišla na koniec chodníka, pričom k tomu, aby pokračovala v tom istom smere, musela prejsť cez miestnu komunikáciu, kde nebol vyznačený priechod pre chodcov. Tak, aby plynulo pokračovala vo svojej ceste po chodníku, musela prejsť kolmo na os vozovky tak, aby prešla na chodník na druhej strane vozovky. Súd má za to, že iným spôsobom sa tento vyznačený úsek prejsť nedá.

9. Žalovaný namietal, že žalobkyňa neprispôsobila svoje správanie poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, taktiež vzhľadom na cieľ cesty, nemohla v časovom rozmedzí 30 minút zvládnuť cestu bez toho, aby použila rýchlejšiu chôdzu. Súdu bola predložená fotografia obuvi, ktorú mala žalobkyňa v čase úrazu. Išlo o kotníčkovú obuv s traktorovou podrážkou bez opätka. Uvedený typ obuvi žalobkyne bol potvrdený aj svedeckou výpoveďou N. P. a M. H., ktorá taktiež potvrdila traktorovú podrážku. Jednoznačne zo svedeckých výpovedí vyšlo najavo, že išlo o obuv kotníkovú, prípadne podľa M. H. aj o vyššiu, zhodne však tvrdili, že mala traktorovú podrážku. Z výpovede žalobkyne súd zistil, že tieto topánky mala od svojej sestry, ktorá je policajtkou a tieto používajú v službe. Topánky s traktorovou podrážkou sú topánky určené na zimu, ktoré majú odolávať nerovnostiam povrchu. Súd ustálil, že žalobkyňa zvolila vhodnú obuv vzhľadom na poveternostné podmienky. Čo sa týka tvrdenia žalovaného ohľadom toho, či mohla žalobkyňa stihnúť na 10:30 hod. prísť do spoločnosti v súvislosti s prispôbením rýchlosti svojej chôdze, toto súd považoval za irelevantné, nakoľko nie je možné s určitosťou zistiť, kedy presne žalobkyňa vyšla z domu (hovori okolo 10.00 hod., čo mohlo byť aj pred 10.00 hod.).

10. Ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu je samotná vzniknutá škoda. Nie je pochýb o tom, že u žalovanej prišlo dňa 27.01.2015 k zlomenine dolnej časti píšťaľy s posunom perif. úlomku mierne fibulárne, ktorá bola liečená v čase od 27.01.2015 do 30.06.2015. Z lekárskeho správ Ortopedickej ambulancie FN sP Skalica, a.s. mal súd preukázané, že ošetrovujúcim lekárom bol MUDr. U. X.. Všeobecnou lekárkou v čase úrazu žalobkyne bola MUDr. M. N., pričom žalobkyňa z dôvodu presťahovania sa do Mesta X. zmenila všeobecného lekára a to MUDr. P. W., ktorá dňa 02.10.2015 vyhotovila lekárske posudok o bolestnom, kde bolo bolestné ohodnotené na 130 bodov.

11. Prvý predložený znalecký posudok bol vypracovaný v tom čase už novou všeobecnou lekárkou žalobkyne, MUDr. P. W.. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že podľa časti I. položky 198/c bolo v zmysle § 9 zák. č. 437/2004 Z. z. stanovených 130 bodov. Žalovaný namietal oprávnenosť MUDr. P. W. k vypracovaniu lekárskeho posudku, nakoľko v jej prípade nešlo o posudzujúceho lekára ale o lekára všeobecného. Posudzujúcim lekárom v tomto prípade je podľa žalovaného lekár ortopedickej ambulancie v nemocnici. V danom prípade boli namietané skutočnosti „zhojené“ predložením lekárskeho posudku vypracovaného primárom ortopedického oddelenia FN sP Skalica, a.s. MUDr. U. X. zo dňa 09.11.2018 (č.l. 335), ktorý použil rovnaké bodové ohodnotenie ako MUDr. P. W. a posúdil prípad žalobkyne rovnako. V tomto prípade neprichádza v rozpore s ohodnotením bolestného. Žalovaný

taktiež namietal, že lekársky posudok nie je dostatočne odôvodnený. MUDr. U. X. v zdôvodnení uviedol „liečba konzervatívna“. V danom prípade zákon neurčuje, v akom rozsahu má byť zdôvodnenie vykonané, a taktiež jeho nedostatočné zdôvodnenie prípadne jeho neuvedenie nesankcionuje lekársky posudok neplatnosťou. Súd má za to, že po ustálení zdravotného stavu poškodenej vydal MUDr. U. X., posudzujúci lekár, primár ortopedickej ambulancie platný a dostatočný lekársky posudok. Žalovaný výšku bodového hodnotenia nenamietal.

12. Súd má za to, že je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti žalovaného v zmysle udržiavania schodnosti miestnej komunikácie.

13. Žalovaný po celú dobu konania poukazoval na fakt, že v čase vzniku úrazu husto snežilo. Jediným liberačným dôvodom zo zodpovednosti za škodu žalovaného je prípad kedy preukáže, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Zo svedeckých výpovedí ani z výpovede žalovanej nemal sú preukázané, že by v danom čase husto snežilo. Pri preukázaní tohto faktu (silné sneženie) by mohlo byť liberačným dôvodom, že nie je v technických možnostiach správcu v každom okamihu udržať všetky plochy a časti komunikácie dokonale ošetrované. Hypotézu o hustom snežení nepotvrdil ani posudok č. 81/2017 Slovenského hydrometeorologického ústavu zo dňa 27.01.2017, ktorý hovorí len o vyskytnutí sneženia v oblasti mesta Skalica v čase od 5.00 hod. do 12.00 hod. Podľa svedeckej výpovede Mgr. F. O. začalo snežiť asi okolo 6.00, o 7.00 vyšli vozidlá do terénu. Ani svedok neuviedol, že by husto snežilo. Z uvedeného súd ustálil, že nie je daný liberačný dôvod na zbavenie sa zodpovednosti za vzniknutú škodu.

14. Na základe uvedeného súd vyvodil ten právny záver, že bola daná pasívna vecná legitímácia Mesta Skalica v tomto spore, boli naplnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu: porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou, výška bolestného bola uplatnená v správnej výške na úhradu ktorej súd žalovaného zaviazal.

15. Súd zaviazal žalovaného aj na úhradu úrokov z omeškania z priznanej sumy odo dňa 20.09.2015, čiže odo dňa nasledujúceho od márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie žalovaným v zmysle predžalobnej výzvy (žalobkyňa vyzvala žalovaného listom zo dňa 08.09.2015 na zaplatenie uplatňovanej sumy s lehotou plnenia do 10 dní odo dňa doručenia predžalobnej výzvy).

16. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 262 ods. 1 CSP. Súd posudzoval čistý úspech strany sporu a vychádzal z faktu, že žalobkyňa žiadala priznať istinu 4.472,71 eura, v časti istiny 2.241,91 eura zobrala žalobu späť a súd priznal žalobkyni sumu 2.142,40 eura. Žalobkyňa nebola v časti späťvzatia úspešná, keď zo strany žalovaného neprišlo k plneniu a žalobkyňa tak procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti. Súd matematickým výpočtom zistil, že žalobkyňa bola úspešná v 47,90 %, žalovaný bol úspešný v 52,10 % (100- 47,90), t.j. čistý úspech je na strane žalovaného vo výške 4,2 %. Keďže ide o úspech nepatrný a úspech strán sporu bol takmer rovnaký, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (vrátane intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného).

17. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu časti výrokov I. a III., t.j. v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania. Žalovaný odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

18. Súd prvej inštancie odvodzuje pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného a jeho zodpovednosť za škodu vzniknutú žalobkyni od § 9a ods. 3 zák. č. 135/1961 Zb. V zmysle § 9a ods. 3 CZ vzniká zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla v dôsledku závady v schodnosti na priechodoch pre chodcov, príp. závady v schodnosti miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov. K úrazu žalobkyne došlo na ceste určenej pre vozidlá. Mesto Skalica nebolo v zmysle žiadneho zákonného ustanovenia povinné udržiavať cestu určenú pre vozidlá v stave schodnosti. V zmysle § 9a ods. 3 CZ nevzniká žalovanému zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla žalobkyni. Je pravdou, že v mieste, kde došlo k

úrazu žalobkyne, sa nenachádzal priechod pre chodcov. Z danej skutočnosti však nemožno vyvodíť ten právny záver, že žalovaný bol povinný udržiavať cestu v stave schodnosti v každom mieste, v ktorom sa žalobkyňa či iný chodec rozhodne prejsť cez vozovku určenú pre motorové vozidlá na druhú stranu cesty. Súčasne je potrebné si uvedomiť, že zákonodarca od 01.01.1961 (viď vyhláška č. 141/1960 Zb.) počítala s možnosťou, že chodec bude prechádzať cez cestu aj mimo priechod pre chodcov. Napriek uvedenej skutočnosti zákonodarca nepovažoval za potrebné upraviť zodpovednosť správcu miestnej komunikácie za škodu vzniknutú v dôsledku závady v schodnosti komunikácie v lokalite, kde sa nenachádza priechod pre chodcov. V tomto smere treba vychádzať z predpokladu racionálneho zákonodarcu, ktorá v sebe zahŕňa požiadavku na dodržanie princípu nerozpornosti, princípu účelnosti a princípu súladu so status quo, rešpektujúc tak existujúce právne a spoločenské pomery. Ústavný súd Českej republiky považuje predpoklad racionálneho zákonodarcu za základné východisko interpretácie práva 2 (napr. Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. II.ÚS 496/14 zo dňa 17.2.2015 alebo sp. zn. II.ÚS 29/16 zo dňa 19.01.2016).

19. Právna úprava zodpovednosti správcu miestnej komunikácie za závady v schodnosti bola do Cestného zákona vložená po 23 rokoch od účinnosti Vyhlášky Ministerstva vnútra, ktorou sa vydávajú pravidlá cestnej premávky. Uvedené obdobie predstavuje dostatočný časový priestor pre zákonodarcu, aby vyhodnotil, či je potrebné začleniť do právneho poriadku Slovenskej republiky aj zodpovednosť správcu komunikácie za škodu vzniknutú v dôsledku závady v schodnosti komunikácie v lokalite, kde sa nenachádza priechod pre chodcov. V nadväznosti na vyššie uvedené došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď súd prvej inštancie odvodil zodpovednosť za škodu žalovaného z § 9a ods. 3 CZ, ktorá nie je daná. Žalobkyňa v žiadnom zo svojich vyjadrení neuviedla ani nepreukazovala, že jej úraz a zodpovednosť mala vzniknúť v dôsledku závady v schodnosti cesty. Žalobkyňa tvrdila, že jej úraz vznikol v dôsledku závady v schodnosti priechodu pre chodcov.

20. Súd prvej inštancie konštatuje zistený skutkový stav (bod 41) v tom smere, že v čase úrazu žalobkyne bol napadnutý čerstvý sneh, pod vrstvou ktorého sa vyskytovali zvyšky ľadu a zamrznutého snehu. Súd prvej inštancie tu okrem iného poukazuje na závery meteorologického posudku č. 81/2017. Z uvedeného posudku tiež okrem iného vyplýva, že z objektívnych príčin daných poveternostnými podmienkami sa pod vrstvou nového snehu vyskytovali zvyšky ľadu a zamrznutého snehu. Ide teda o stav, ktorému nebolo možné objektívne zabrániť. Z doloženej dokumentácie spoločnosti VEPOS s.r.o. je preukázané, že zimná údržba bola v danej lokalite vykonaná dňa 26.01.2015 (deň pred úrazom) a dňa 27.01.2015 (v deň úrazu žalobkyne, avšak v neskoršom čase). Súd uvádza (bod 43 rozsudku), že neboli vyvrátené tvrdenia svedčiace o neschodnosti miestnej komunikácie v mieste úrazu. Žalobkyňa však netvrdila, že jej úraz vznikol v dôsledky závady v schodnosti cesty. Súčasne platí, že žalovaný nebol povinný udržiavať cestu určenú pre vozidlá v stave schodnosti. Súd konštatuje (bod 44), že v lokalite nebola vykonaná zimná údržba, čo zakladá naplnenie predpokladu o závade v zjazdosti (schodnosti). Uvedené vyjadrenie súdu je v tejto časti nezrozumiteľné. Nie je zrejmé, akým spôsobom súvisí závada v zjazdosti vozovky s prejednávanou vecou, keď takáto skutočnosť nie je tvrdená ani preukazovaná, ani v dôsledku takejto skutočnosti nedošlo k žiadnej škode. Závada v schodnosti sa týka len úsekov výslovne vymedzených v cestnom zákone, pod ktoré však nespadá vozovka určená pre vozidlá.

21. Súd hodnotí lekárske posudky predkladané žalobkyňou. Prvý lekársky posudok bol vypracovaný MUDr. W. a bol doložený spolu so žalobou. Posledný lekársky posudok bol vypracovaný MUDr. X. zo dňa 09.11.2018, ktorým boli podľa názoru súdu zhojené namietané skutočnosti. Žalobkyňa v rámci súdneho konania predložila nasledovné lekárske posudky, zo dňa 02.10.2015 vypracovaný MUDr. P. W., zo dňa 02.10.2015 potvrdený MUDr. U. X. (súčasť podania zo dňa 12.09.2018) a zo dňa 09.11.2018 vypracovaný MUDr. U. X..

22. Dňa 24.10.2017 bolo odročené pojednávanie na Okresnom súde Skalica na termín 13.12.2017 s tým, že bola uplatnená sudcovská koncentrácia, pričom strany sporu mali navrhnúť vykonanie dôkazov. Dňa 12.06.2018 bolo odročené pojednávanie na Okresnom súde Skalica na termín 21.08.2018, kde právna zástupkyňa žalobkyne neoznačila žiadne dôkazy na doplnenie dokazovania. Dňa 21.08.2018 bolo odročené pojednávanie na Okresnom súde Skalica na termín 13.12.2018 za účelom, aby PZ žalobkyne predložila listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zo zápisnice z pojednávania je tiež zrejmé, že sudkyňa právnu zástupkyňu výslovne poučila o tom, aké dôkazy je potrebné doložiť do spisu za účelom preukázania nároku žalobkyne. Dňa 06.11.2018 bolo odročené pojednávanie na Okresnom súde Skalica na termín 13.12.2018 za účelom, aby PZ žalobkyne doložila do spisu listinný dôkaz

preukazovaného nároku uplatneného žalobou. Žaloba žalobkyne bola súdu doručená dňa 16.10.2015. Žalobkyni teda trvalo viac než 3 roky, než súdu doručila dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval výšku jej nároku. Na pojednávaní dňa 24.10.2017 mali strany sporu označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať v lehote 1 mesiaca. Dňa 12.06.2018 žalobkyňa neoznačila žiadne dôkazy na doplnenie dokazovania. Dňa 21.08.2018 bolo žalobkyni uložené doplniť dôkazy na preukázanie jej tvrdení, pričom žalobkyňa bola výslovne poučená, o aké dôkazy má ísť. Dňa 06.11.2018 bola žalobkyňa opätovne poučená, že je potrebné doručiť súdu listinný dôkaz na preukázanie jej tvrdení. Súd tak niekoľkokrát odročil pojednávanie len za tým účelom, aby žalobkyňa mohla preukázať svoj nárok, ktorý dôkaz však mala predložiť už súčasne so svojou žalobou. Žalobkyňa pritom bola počas celého konania riadne zastúpená právnou zástupkyňou.

23. Popísaným procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktoré spočíva najmä v porušení rovného postavenia strán sporu v sporovom konaní (podľa § 153 CSP a podľa čl. 6 ods. 1 CSP). Súd neúmerným odročovaním pojednávania za tým účelom, aby žalobkyňa po troch rokoch od podania žaloby preukázala svoj nárok a tým, že súd žalobkyni výslovne uviedol, aký dôkazný prostriedok s akými náležitosťami má žalobkyňa súdu predložiť, žalobkyňu jednostranne neprímerane zvýhodnil. Náležitosti lekárskeho posudku sú v zákone jednoznačne a výslovne stanovené. Žalobkyňa a jej právna zástupkyňa tak mali a mohli súdu riadne a včas predložiť zákonný lekársky posudok. V zmysle § 153 CSP sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Tieto nie sú uplatnené včas, pokiaľ ich strana mohla predložiť skôr. Žalobkyňa e mohla predložiť súdu zákonný lekársky posudok spolu so žalobou. Žalobkyňa však príslušný lekársky posudok včas nepredložila. Súd prvej inštancie žalobkyňu za jej nesprávny a nevhodný procesný postup žiadnym spôsobom nesankcionoval. Súd prvej inštancie, práve naopak, poskytoval žalobkyni vždy ďalší čas na doplnenie dôkazov a následne aj poučenie o tom, aké dôkazy s akými náležitosťami má žalobkyňa predložiť. V nadväznosti na tieto skutočnosti došlo zo strany súdu prvej inštancie k porušeniu práva na spravodlivý proces žalovaného a k porušeniu princípu rovnosti sporových strán. Postup súdu prvej inštancie bol nesprávny, keď opakovane odročoval pojednávanie a keď prihliadol na neskoro uplatnený dôkazný prostriedok v podobe lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. X..

24. Nie je možné tiež súhlasiť s tvrdením súdu prvej inštancie (bode 54), kde sa uvádza, že lekárskeho posudkom vypracovaným MUDr. X. zo dňa 09.11.2018 boli zhojené namietané skutočnosti. V zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. spracúva lekárskeho posudku posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekárskeho posudok. Lekársky posudok pre účely uplatnenia nároku na náhradu za bolesť má byť vydaný príslušným zdravotníckym zariadením. Za tým účelom je v lekárskeho posudku vyčlenená časť pred odtlačok pečiatky a podpis prednostu (zástupcu) zdravotníckeho zariadenia. V tejto časti sa však opätovne nachádza pečiatka a podpis MUDr. U. X., ktorý je označený ako primár ortopedického oddelenia. MUDr. U. X. teda nie je prednostom ani zástupcom Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, a.s., a teda nie je oprávnený uskutočňovať v mene Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, a.s., žiadne právne úkony. Žalobkyňa tak predložila listinu označenú ako lekárskeho posudok, ktorý vypracoval MUDr. U. X., avšak ktorá nebola vydaná príslušným zdravotníckym zariadením. V zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. tak nejde o lekárskeho posudok. Ani na základe naposledy žalobkyňou predloženej listiny vypracovanej MUDr. X. nie je možné hovoriť o lekárskeho posudku, ktorý by bol vypracovaný v súlade so zák. č. 437/2004 Z. z. Žalobkyňa teda aj naďalej nedoložila relevantnú listinu preukazujúcu ňou uplatnený nárok a neunesla dôkazné bremeno.

25. Nie je možné súhlasiť s právnym názorom súdu prvej inštancie (bode 58), že keďže v čase úrazu husto snežilo, nie je naplnený liberačný dôvod. Žalobkyňa vo svojej predžalobnej výzve uviedla, že v deň úrazu husto snežilo. Na pojednávaní dňa 18.05.2017 žalobkyňa uviedla, že deň predtým a ráno husto snežilo. V čase, keď išla žalobkyňa do práce, podľa jej tvrdení na pojednávaní poletoval sneh. Predtým, než žalobkyňa odišla do práce, musela odpratať sneh pred domom. Je teda zrejme, že v ten deň bol napadnutý čerstvý sneh, ktorý musela aj žalobkyňa pred svojím domom odpratávať, pričom aj naďalej sneh padal. Súd tiež nemal preukázané, že v čase úrazu husto snežilo. S týmto skutkovým zistením súdu nie je možné súhlasiť. Túto skutočnosť uviedla samotná žalobkyňa vo svojej predžalobnej výzve, ktorá je súčasťou súdneho spisu. Žalovaný tvrdenie žalobkyne žiadnym spôsobom nespochybnil. Skutočnosť, že v čase úrazu husto snežilo, je teda v zmysle § 151 ods. 1 CSP nesporná. Svedkyňa P. na pojednávaní dňa 29.06.2017 uviedla, že v ten deň permanentne snežilo, ráno bolo napadnutého veľa snehu a vtedy, keď našla žalobkyňu snežilo. Svedok O. na pojednávaní dňa 29.06.2017 uviedol, že dňa 27.01.2015 začalo snežiť okolo 6.00 hod ráno, pričom vozidlá na odpratanie snehu išli do terénu o

7.00 hod. Svedok ďalej uviedol, že majú 24 hodinovú pohotovostnú službu, kde v noci vykonáva dohľad vrátnik, ktorý mu v prípade nutnosti telefonuje aj v noci, pričom v danú noc mu nikto netelefonoval. Svedok O. tiež predložil súdu plán ulíc z dní 26.01.2015 a 27.01.2015, z ktorých bolo zrejmé, že vozidlá údržby prešli aj oblasťou Krivých kútov. Z meteorologického posudku č. 81/2017 okrem iného vyplýva, že z objektívnych príčin daných poveternostnými podmienkami sa pod vrstvou nového snehu vyskytovali zvyšky ľadu a zamrznutého snehu. Nový sneh začal padať okolo 6.00 hod ráno. O siedmej hodine odišli do terénu vozidlá na odpratávanie snehu. V nadväznosti na uvedené skutočnosti je nutné konštatovať, že dňa 27.01.2015 vznikol v ranných hodinách taký stav, kedy v dôsledku odmäku a následného mrznutia vznikla na ceste poľadovica, na ktorú následne napadal sneh. Z doloženého plánu odpratávania snehu je zrejmé, že dňa 26.01.2015 a 27.01.2015 bola riadne vykonávaná údržba ciest, t. j. odpratávanie snehu z ciest. Na ceste sa teda nenachádzal sneh z predchádzajúceho dňa a súčasne firma vykonávajúca údržbu ciest túto riadne zabezpečovala aj dňa 27.01.2015. Na zimnú údržbu bolo použitých 6 vozidiel, z toho 1 na posýpanie ciest a 2 vozidlá s radlicou. Je nutné konštatovať, že nie je v možnostiach žiadneho správcu cestnej komunikácie zabezpečiť, aby boli v každom okamihu všetky komunikácie v meste očistené od snehu a ľadu. Súd vôbec neprihliadol na závery v meteorologickom posudku, kde je uvedené, že v dôsledku záporných nočných teplôt boli pod novou snehovou pokrývkou zvyšky ľadu a zamrznutého snehu. Súd to síce konštatuje, avšak z tejto skutočnosti už ďalej nevychádza. Žalobkyňa opakovane uvádzala, že sa pošmykla na ľade pod snehom. Tento stav však vznikol v ranných hodinách dňa 27.01.2015, pričom nebolo reálne možné, aby bola každá jedna ulica mesta Skalica od ľadu a snehu očistená napríklad v priebehu jednej alebo dvoch hodín. Je potrebné si uvedomiť, že vozidla zimnej údržby sa pohybujú podstatne nižšou rýchlosťou než iné motorové vozidlá. Nie je teda reálne, aby vozidlá zimnej údržby ciest očistili celé mesto Skalica v priebehu napríklad troch hodín od začiatku čistenia ulíc. Z doloženého GPS prehľadu čistenia ulíc je zrejmé, že zimná údržba bola riadne uskutočnená, pričom v lokalite Rastislavovej ulice na Krivých kútoch to bolo približne v čase 11.50 hod. Z doloženého GPS prehľadu čistenia ulíc je tiež zrejmé, že dňa 27.01.2015 začala zimná údržba už o 6.34 hod ráno (dokončená bola o 14.21 hod) a nie až o siedmej hodine, ako to uviedol (zrejme len orientačne) svedok O.. V nadväznosti na tieto skutočnosti je nepochybné, že pokiaľ vznikla zodpovednosť žalovaného za škodu (s čím však v žiadnom prípade súhlasíme) je daný liberačný dôvod na zbavenie sa zodpovednosti za vzniknutú škodu.

26. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu prvoinštančného a odvolacieho konania.

27. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že jej vznikla škoda, ktorú spôsobil žalovaný a žalovaný zodpovedá za škodu bez ohľadu na to, či škodu zavinil alebo nie. Tento záver vyplýva z § 9a ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb, ide o objektívnu zodpovednosť na rozdiel od zodpovednosti podľa § 420 OZ. Správcovia miestnych komunikácií zodpovedajú za škody, ktorých príčinou boli závady v schodnosti na priechodoch pre chodcov na miestnych komunikáciách a prejazdných úsekoch ciest cez mestá a obce, miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov a na chodníkoch, okrem prípadu, že preukáže, že nebolo v medziach možnosti tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Žalovaný nesprávne poukazuje na skutočnosť, že nezavinil škodu tým, že vykonal zimnú údržbu na miestnej komunikácii KCN 11770/3 ostatné plochy o výmere 758m² zapísanej na LV XXXXX, k.ú X.. Žalovaný sa v takomto prípade nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže, že škodu nezavinil. Môže sa vyvinieť v prípade preukázania liberačných dôvodov (okolností vylučujúcich zodpovednosť) tak, ako to uvádza vyššie citované ustanovenie, teda, že žalovaný by preukázal, že nebolo v jeho medziach tieto závady v schodnosti odstrániť ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Naopak žalovaný preukázal, že dňa 27.01.2015 snežilo a vykonával v tento deň zimnú údržbu. Zo záznamu o prevádzke vozidla nákladnej dopravy - výkaz prác zo dňa 27.01.2015, ktoré predložil žalovaný na šiestich listoch vyplýva, že žalovaný vykonal dňa 27.01.2015 zimnú údržbu v čase od 07.00 hod. (jedno auto SI706AI), od 10.45 hod. (jedno auto YUKON), od 9.00 hod. (jedno auto SI449AU), od 7.00 hod. (jedno auto SI168AP), od 9.45 hod. (jedno auto SI546AA), od 8.45 hod. (jedno auto SI451AB). Z týchto listinných dôkazov vyplýva, že zimná údržba sa začala vykonávať od 7.00 hod. ráno a to napriek tomu, že ráno mrzlo a cesty aj chodníky boli namrznuté. Týmito listinnými dôkazmi preukazuje, že bolo v jeho možnostiach závady v schodnosti odstrániť, ale neboli odstránené riadne.

28. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa navrhla výsluch svedkov, ktorí potvrdili skutočnosti udávané žalobkyňou a to tak ohľadne miesta pádu, ako i stavu chodníka a cesty z hľadiska jeho

schodnosti, keď potvrdili že na ceste bol sneh. Skutočnosť, že v deň úrazu snežilo, okrem tvrdenia žalobkyne a výpovede svedkov vyplýva i z oznámenia Hydrometeorologického ústavu, tak ako na to poukázal i súd prvej inštancie. Z listinných dokladov predložených žalovaným nevyplýva, že by žalovaný náležitú údržbu za účelom odstránenia závady schodnosti vykonal i na predmetnom mieste. Z obrany žalovaného teda nevyplývalo, že by tento v konkrétny deň bol vykonal zimnú údržbu miesta úrazu tak, že by bolo dané miesto v čase vzniku úrazu riadne ošetrené, teda, že na danom mieste nebola žiadna závada v schodnosti, ktorá by mu neumožnila bezpečnú chôdzu ani za dodržania jeho zvýšenej opatrnosti.

29. Žalobkyňa v žalobe poukázala na porušenie právnej povinnosti žalovaného tým, že na miestnej komunikácii, ktorej vlastníkom je žalovaný boli závady v schodnosti, ktoré vznikli poľadovicou a snehom a tieto neboli bez prieťahov odstránené. Túto skutočnosť žalobkyňa preukázala svedeckou výpoveďou, ktorá bola priložená k žalobe a lekárskou správou o úraze, a znaleckým posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia. Príčinná súvislosť ako posledný predpoklad zodpovednosti za škodu je preukázaná tým, že príčinou škody bolo porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, keď na miestnej komunikácii, ktorej vlastníkom je žalovaný boli závady v schodnosti, ktoré vznikli poľadovicou a snehom a následkom tejto škody bol úraz. Teda následok by nenastal, keby nedošlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaného.

30. Žalobkyňa poukázala na rozsudky v obdobných veciach týkajúcich sa zodpovednosti za škodu podľa zákona 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 11.03.2015 sp. zn. 5C11/2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04.07.2012 sp. zn. 11C128/2009, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.04.2013 sp. zn. 7C32/2011 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.10.2017, sp. zn. 8Co456/2016. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalobkyňu priznal náhradu trov odvolacieho konania.

31. Žalovaný následne reagoval na vyjadrenie žalobkyne, ale v tomto podaní už neuvádzal žiadne iné, nové skutočnosti, ako tie, ktoré prezentoval v odvolaní.

32. Intervenient na strane žalovaného k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že sa stotožňuje s právnou argumentáciou žalovaného a z jeho strany nedošlo k žiadnemu porušeniu právnej povinnosti. Poukázal aj na § 415 OZ, podľa ktorého je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, ako aj na § 449 OZ, podľa ktorého ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Keďže v konaní nebolo preukázané žiadne pochybenie žalovaného, ku vzniku škody na stane žalobkyne došlo v dôsledku porušenia prevenčnej povinnosti, resp. nešťastnej udalosti, kedy spadla na komunikácii, ktorá bola žalovaným riadne obhospodarovaná a schodná. Ak by bola komunikácia v tak neschodnom stave, ako uvádza žalobkyňa, tak potom by muselo na danom úseku dôjsť k viacerým obdobným pádom, resp. udalostiam. Uplatnený nárok bol zo strany žalobkyne nepreukázaný a neodôvodnený. Z uvedených dôvodov intervenient navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobu žalobkyne zamietne a prizná intervenientovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

33. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie (§ 383 a § 384 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

34. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu

potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie, odvolací súd sa s odôvodnením súdu stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

35. Predmetom sporu (po späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie 2.241,91 eura titulom straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti súvisiacej s úrazom) bol nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví, pozostávajúci z bolestného vo výške 2.142,40 eura (podľa lekárskeho posudku za 130 bodov á 16,48 eura). Žalobkyňa tvrdila, že dňa 27.01.2015 v čase o 10.00 hod. po tom, ako išla z domu do práce a prechádzala z chodníka na ul. Dr. Buchtu v Skalici (lokalita Krivé kúty) na cestu cez Rastislavovu ulicu v Skalici, napriek pomalej a opatrnej chôdzi, sa na ceste šmykla, spadla a zlomila si dolnú časť píšľaly na pravej nohe. Cesta v čase jej úrazu bola namrznutá, pokrytá hrubou vrstvou ľadu, na ktorej bol sneh a nebola posypaná a odhrnutá. Následne bola prevezená do nemocnice v Skalici, kde bola urgentne prijatá a noha jej bola daná do sadrovej dlhy.

36. Súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel, pretože preukázala všetky predpoklady pre priznanie nároku škody na zdraví, ktoré predpokladá zákon.

37. Žalovaný v odvolaní namietal pasívnu legitimáciu v konaní, tvrdil, že za schodnosť cesty nezodpovedá (nešlo o zjazdnosť podľa zákona) a zákonodarca neupravil zodpovednosť správcu miestnej komunikácie v lokalite, kde sa nenachádza prechod pre chodcov; namietal formálne nedostatky lekárskeho posudku, ktorým žalobkyňa preukazovala výšku škody a poukazoval na liberačné dôvody, pre ktoré vzniku škody na strane žalobkyne nemohol zabrániť.

38. Podľa § 9 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon, ďalej len CZ, účinný ku dňu vzniku škody na zdraví žalobkyne, 27.01.2015), upravujúci zabezpečenie zjazdnosti a schodnosti; závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez priedahov povinní odstraňovať ich správcovia. Správcovia sú povinní vykonávať pravidelné kontroly bezpečnosti pozemných komunikácií, ktoré sú súčasťou transeurópskej cestnej siete a prieskumy možného vplyvu prác na týchto pozemných komunikáciách na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

39. Závady v schodnosti priechodov pre chodcov na miestnych komunikáciách a prejazdnych úsekoch ciest cez obce, ako aj závady v schodnosti miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov, sú povinní odstraňovať správcovia miestnych komunikácií. Závady v schodnosti chodníkov priľahlých k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v súvisle zastavanom území a hraničí s cestou alebo miestnou komunikáciou, sú povinní bez priedahov odstraňovať vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností, pokiaľ tieto závady vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom.

40. Rozsah povinností uvedených v odseku 2 upravujú s prihliadnutím na miestne pomery obce svojimi všeobecne záväznými nariadeniami.

41. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3 citovaného zákona (upravujúci zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla užívateľom diaľnic, ciest a miestnych komunikácií); užívatelia diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného stavu alebo dopravnotechnického stavu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií.

42. Správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

43. Správcovia miestnych komunikácií zodpovedajú za škody, ktorých príčinou boli závady v schodnosti na priechodoch pre chodcov na miestnych komunikáciách a prejazdnych úsekoch ciest cez mestá a obce, miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov a na chodníkoch, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

44. Podľa § 12 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 vyhl. č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva CZ (k § 9 zákona); zjazdnosť diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je taký stav týchto komunikácií, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu motorových i nemotorových vozidiel prispôsobenú dopravno-technickému stavu a stavebnému stavu týchto komunikácií, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže vodič predvídať.

45. Závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä: a) ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje; b) znečistenie vozovky, poškodenie vozovky a iné závady spôsobené užívateľmi komunikácie alebo prevádzkovateľmi činností v okolí diaľnic, ciest a miestnych komunikácií; c) ojedinelé miesta s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou, zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku z okolia alebo vôd stojacich na vozovke v dôsledku zlej funkcie zariadenia na odvodnenie komunikácie.

46. Závadami v zjazdnosti nie sú úseky alebo časti a súčasti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, na ktorých sa nerobí zimná údržba v celej dĺžke a zabezpečujú sa len vopred určené dopravné dôležité miesta (napr. križovatky, veľké stúpania, ostré zákruty, autobusové zastávky a pod.).

47. Schodnosť priechodov pre chodcov na miestnych komunikáciách a na prejazdnych úsekoch ciest cez mestá a obce a miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov je taký stav týchto komunikácií, ktorý umožňuje bezpečnú chôdzu prispôbenu ich stavebnému stavu, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže chodec predvídať.

48. Závadami v schodnosti chodníkov, miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov a priechodov pre chodcov na prejazdnych úsekoch ciest v zastavanom území sú závady obdobné závadám v zjazdnosti, pokiaľ tieto závady neumožňujú bezpečnú chôdzu ani pri zvýšenej opatrnosti chodcov.

49. Poveternostnými podmienkami, ktoré môžu podstatne zhoršiť alebo aj prerušiť zjazdnosť, prípadne schodnosť komunikácie, sú najmä: a) fujavice a intenzívne dlhodobé sneženie; b) víchrice a mimoriadne vodné zrážky; c) povodne a príválové vody pri intenzívnych a dlhodobých vodných zrážkach; d) vznik súvislej poľadovice pri poklese teploty a pri vyššej vlhkosti vzduchu; e) hmly a odmäky; f) mrznúci dážď a mrholenie.

50. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie súd v konaní rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov (§ 215 CSP). Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. V prípade, ak strana konania aj tvrdí určitú skutočnosť, je jej povinnosťou tvrdenú skutočnosť preukázať.

51. V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno a preukázala svoje tvrdenia, že jej nárok na zaplatenie bolestného je dôvodný a podľa názoru odvolacieho súdu dôkazy navrhované žalovaným nestačili na to, aby bola žaba žalobkyne zamietnutá.

52. Citované ustanovenie § 9 ods. 1 a § 9a ods. 3 CZ upravuje objektívnu zodpovednosť správcov komunikácií za škody spôsobené závadou v zjazdnosti a v schodnosti vo vzťahu ku všetkým užívateľom komunikácií, teda aj voči chodcom pretože aj chodci môžu byť účastníkmi cestnej premávky na

pozemných komunikáciách (§ 52 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke) a teda aj užívateľmi týchto komunikácií. Medzi stranami nebolo sporné, že správcom miestnej komunikácie, na ktorej žalobkyňa spadla a utrpela úraz je žalovaný (zodpovednosť uloženú mu zákonom nemôže preniesť na základe záväzkového vzťahu na tretiu osobu). Samotná okolnosť, že v dôsledku závady v zjazdnosti komunikácie došlo ku škode na zdraví chodca, nevylučuje objektívnu zodpovednosť správcu komunikácie za škodu podľa tohto ustanovenia. Ak príčinou pádu žalobkyne a následnej škody bola závada v zjazdnosti predmetnej komunikácie, zodpovedná za túto škodu správca komunikácie podľa § 9a ods. 2 CZ, ibaže by preukázal, že nebolo v medziach jeho možností túto závalu odstrániť, ani na ňu predpísaným spôsobom upozorniť. Ani úprava zodpovednosti správcu miestnej komunikácie za škodu spôsobenú závadami v schodnosti na určitých miestach obsiahnutá v § 9a ods. 3 CZ, nevylučuje jeho zodpovednosť za škodu, ktorej príčinou bola závada v zjazdnosti podľa § 9a ods. 2 CZ len preto, že škodu utrpel chodec. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že z hľadiska rozlíšenia pojmu zjazdnosť a schodnosť je zodpovednosť správcu komunikácie podľa § 9a ods. 2 CZ obmedzená len voči tým užívateľom komunikácie, ktorí vozovku používajú k jazde (ne)motorovým vozidlom. Ak príčinou vzniknutej škody bola závada v zjazdnosti, zodpovednosť správcu komunikácie je založená bez ohľadu na to, či užívateľom komunikácie bol vodič alebo chodec. Z uvedených dôvodov bol právny názor súdu prvej inštancie, že žalovaný zodpovedá za škody vzniknuté závadami v zjazdnosti a teda aj v schodnosti i vo vzťahu k chodcom je správny (uvedený záver vyplýva z viacerých rozhodnutí NS ČR, porovnaj rozsudok 25Cdo 1697/98 z 07.06.2000, rozsudok 25Cdo 2101/2000 z 27.06.2002, rozsudok 25Cdo 1713/2008 z 25.08.2010, rozhodnutia slovenských vyšších súdnych autorít chýbajú) a žalovaný je v spore o náhradu škody na zdraví, ktorú utrpela žalobkyňa na ceste, ktorú žalovaný spravuje, pasívne legitimovaný.

53. Podľa citovaného § 12 ods. 1 a 2 vyhl. č. 35/1984 Zb. zjazdnosť diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je taký stav týchto komunikácií, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu motorových i nemotorových vozidiel prispôsobenú dopravnotechnickému stavu a stavebnému stavu týchto komunikácií, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže vodič predvídať. Závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Podľa ods. 3 písm. c) citovaného ustanovenia sa za závalu v zjazdnosti považujú aj ojedinelé miesta s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou, zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku z okolia.

54. Zásadne je potrebné vychádzať z toho, že objektívna zodpovednosť správcu komunikácie za škodu spôsobenú závadou v zjazdnosti (pričom v predchádzajúcej časti bolo vysvetlený dôvod, prečo je takúto závalu potrebné považovať zároveň aj v schodnosti), je spojená s takým stavom na vozovke, v zmysle § 12 ods. 1, 2 a 3 citovanej vyhlášky. Rozhodnutie o tejto zodpovednosti závisí predovšetkým na zistení stavu vozovky v dobe a v mieste, na ktorom ku škode na zdraví došlo a na posúdení, či konkrétne zistené skutočnosti zodpovedajú pojmu závady v zjazdnosti. Platný právny predpis uvádza príkladom skutočnosti, ktoré túto závalu tvoria (napríklad ojedinelé zľadovateľé miesto) a zo znenia citovaných ustanovení vyhlášky vyplýva, že musí ísť o nepredvídateľnú zmenu v zjazdnosti komunikácii spôsobenú vonkajšími vplyvmi. Napríklad sama skutočnosť, že zasnežená vozovka nebola v dobe vzniku škody odhrnutá a posypaná nezodpovedná pojmu závada v zjazdnosti (porovnaj napríklad rozsudok NS ČR 2Cdon 1272/97, 25Cdo/1257/2005 z 26.07.2006). Podľa názoru odvolacieho súdu posúdenie nepredvídateľnej zmeny v zjazdnosti a zároveň v tomto prípade aj v schodnosti komunikácie vždy záleží na individuálnych okolnostiach každej prejednávanej veci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo (z výpovede žalobkyne, č.l. 172, z fotodokumentácie a z plánu cesty žalobkyne, č.l. 152, 153), že dňa 27.01.2015 o 10.00 hod. šla z domu do práce, najprv po chodníku a neskôr musela prejsť cez cestu, aby mohla pokračovať po chodníku do cieľa cesty. Po urobení troch krokov na ceste (lokalita Krivé kúty) spadla, pošmykla sa na ľade, ktorý nebolo vidieť, pretože cesta bola zasnežená. Nemohla vstať, bolela ju noha, zastavila pred ňou náhodná vodička, ktorá jej pomohla dostať sa do nemocnice s ostatnými náhodnými okoloidúcimi, ktorí boli počas konania vypočutí ako svedkovia (Ing. N. P. a Ing. M. H.). Poveternostné podmienky boli vierohodne preukázané správou Slovenského hydrometeorologického ústavu zo dňa 27.01.2017 (č.l. 169) podľa ktorej 27.01.2015 bolo v oblasti mesta Skalica počas celého dňa zamračené, nočné minimum teploty vzduchu bolo -4°C. Minimálna prízemná teplota vzduchu v nočných hodinách bola -11°C. teplota v čase o 8.00 bola -1,5°C a pomaly stúpala, okolo 10.00 hod. bola -0,5°C a o 12.00 hod. +1°C. V čase od 5.00 do 12.00 hod. sa vyskytlo sneženie, počas ktorého napadlo približne 3 cm nového snehu. V ranných hodinách dňa 27.01.2015 v dôsledku záporných nočných a kladných denných teplôt v predchádzajúcich dňoch sa pod vrstvou nového snehu vyskytovali zvyšky

ľadu a zmrznutého snehu. Ráno aj počas dňa fúkal severozápadný vietor s maximálnou rýchlosťou 20 km/hod. Podobne počasie opisovali aj vypočutí svedkovia. Stav cesty opísala aj svedkyňa Ing N. P. vo svojej výpovedi (č.l. 193) rovnako ako zasnežená s veľkou plochou ľadu, ktorý nebolo vidieť. Svedkyňa tiež uviedla, že pri incidente telefonovala F. O. z organizácie Vepos, ktorá mala na starosti údržbu ciest a informovala ho stave snehu na vozovke a o úraze. Mgr. F. O. vo výpovedi (č.l. 197) informácie svedkyne Ing. N. P. potvrdil a rovnako konštatoval, že telefonicky mu bolo oznámené, že úraz sa stal a sám zabezpečil, aby do pol hodiny boli na mieste vozidlá, ktoré by zabezpečili údržbu cesty.

55. Z konania, správania žalobkyne (bolo preukázané, že mala vhodnú obuv bez opätku s vrúbkovanou podrážkou), opíšu jej cesty, keď najprv šla po chodníku, na ktorom sa jej nič nestalo a až po vstúpení na zasneženú cestu, pričom pod snehom bol ľad a spadla, s prihliadnutím aj na vyššie uvedené vykonané dôkazy, s prihliadnutím na čas, kedy sa na cestu vybrala, o 10.00 hod. kedy už boli teploty vyššie a skutočnosť, že išlo o pracovný deň, bolo možné vyhodnotiť, že išlo o nepredvídateľnú zmenu komunikácie s ľadovými plochami, ktoré nebolo pod trojcentimetrovou vrstvou čerstvého snehu vidieť. Škoda na zdraví žalobkyne teda vznikla v príčinnej súvislosti s nepredvídateľnou zmenou v zjazdnosti (schodnosti) cesty.

56. V súlade s citovaným § 9a ods. 2 CZ žalovaný by za vzniknú škodu nezodpovedal v prípade, že by preukázal, že nebolo v medziach jeho možností túto závalu odstrániť, ani na ňu predpísaným spôsobom upozorniť (liberačný dôvod). Medze možností, v ktorých je správca komunikácie povinný zabezpečiť odstránenie závalu v zjazdnosti cesty je nutné chápať objektívne, posudzovať teda všetky možnosti, ktoré mohli byť využité a vylúčiť len tie spôsoby zistenia a odstránenia závad alebo na ne upozorniť, ktoré sa ukázali objektívne nemožnými (nie je podstatné subjektívne hľadisko správcu komunikácie). Je pravdou, že svedok Mgr F. O., spoločník spoločnosti Vepos, ktorá mala na starosti údržbu miestnych komunikácií v Skalici podrobne opísal (č.l. 197), akým spôsobom zabezpečovali v deň úrazu žalobkyne údržbu ciest, opísal, ako funguje pohotovostná služba, že dňa 27.01.2015 vyrážali autá do mesta o 7.00 hod., že majú na údržbu ciest 6 vozidiel, bližšie špecifikoval o aké vozidlá ide, že do lokality Krivé kúty sa autá mali dostať niekedy okolo obeda, pretože cesty upravujú postupne podľa dôležitosti lokality. Zároveň ale z vykonaného dokazovania vyplynulo, že deň 27.01.2015 nebol bežný zimný deň, čo podľa názoru odvolacieho súdu vyplynulo zo skutočnosti, že pre žalobkyňu neprišla ani pol hodine sanitka a po jej urgencii operátor tvrdil, že musí ešte nejakú dobu čakať, pretože majú veľa výjazdov, až napokon súhlasil s tým, aby žalobkyňu do nemocnice priviezla svedkyňa Ing. N. P. na jej aute. Tiež bolo preukázané, že po privezení žalobkyne do nemocnice ošetrojúci lekár uviedol, že ide o niekoľkú pacientku v poradí so zlomeninou. Svedok F. O. vo výpovedi uviedol, že ihneď potom, ako mu svedkyňa Ing. N. P. o 10.00 hod. volala a informovala ho o úraze a nepriaznivom stave cesty na Krivých kútoch, postaral sa o to, aby do pol hodiny boli vozidlá na uvedenom mieste. Z uvedeného bolo možné vyvodiť záver, že poveternostné podmienky žalovaný nevyhodnotil správne a nenasadil techniku do ulíc včas, bolo evidentne v jeho možnostiach začať so zimnou údržbou aj pred 7.00 hod. V systéme vykonávania prác údržby ciest v lokalite Krivé kúty boli podľa názoru odvolacieho súdu rezervy, keďže žalovaný po telefonáte už bol schopný zabezpečiť, aby údržba ciest v tejto lokalite bola zabezpečená ihneď.

57. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal porušenie práva na spravodlivý proces tým, že konanie trvalo príliš dlho, pojednávania sa stále odročovali, súd neprimerane zvýhodňoval žalobkyňu tým, že jej ukladal povinnosť predložiť konkrétny dôkaz (lekársky posudok od spôsobilej osoby), nebola dodržaná zásada koncentrácie konania.

58. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo v možnostiach jednak súdu ale strán sporu ukončiť spornú vec v kratšom čase ale za predpokladu, že by všetci pristupovali k sporu konštruktívne. Je pravdou, že žalobkyňa si pôvodne uplatnila aj nárok na zaplatenie straty na zárobku počas práceneschopnosti a strany sporu sa dlhú dobu venovali preukazovaniu tohoto uplatneného nároku, žalovaný popieral uvedený nárok až napokon v januári 2018 žalobkyňa zobrala žalobu v tejto časti späť (zrejme nebola schopná tento nárok preukázať relevantnými dôkazmi). Na druhej strane žalovaný popieral tiež uplatnený nárok žalobkyne na bolestné a absolútne nepripúšťal z akýchkoľvek dôvodov, že by mal byť tento nárok priznaný hlavne s odôvodnením, že nemôže vyplácať neodôvodnené a nepreukázané nároky tretích osôb zo zdrojov finančných prostriedkov mesta. Žalovaný je však evidentne poistený pre prípady zodpovednosti za škodu a poisťovňa ako intervenient vstupovala do konania na strane žalovaného až po dvoch rokoch od začiatku konania 22.11.2017, čo podľa názoru odvolacieho súdu mohol predovšetkým žalovaný urýchliť, keďže vedel, že je poistený. Najmä od intervenieta, ktorý

sa profesionálne zaoberá podobnými prípadmi škôd na zdraví (súvisiace s poistením tohto rizika), by sa dal očakávať rozumný posun v prístupe k riešeniu sporu, intervenient sa však obmedzil na to, že sa pripájal k vyjadreniam žalovaného a popieral všetky tvrdené skutočnosti žalobkyňou, vrátane toho, či lekárske posudky na ohodnotenie bolestného za zlomeninu predkolenia vo výške 130 bodov podal oprávnený lekár, ktorý mal podľa ich názoru bližšie zdôvodniť číselné ohodnotenie, navrhovali vykonať znalecké dokazovanie zamerané na zistenie, či žalobkyňa netrpela diagnózou, na základe ktorej by mala predispozíciu k zlomeninám, či k zhoršeniu jej zdravotného stavu neprišlo pri manipulácii s ňou, keď ju napokon nemohla odviezť sanitka (v ten deň bolo toľko úrazov, že sanitka neprišla do pol hodiny a operátor súhlasil s tým, aby už premrznutú žalobkyňu priviezla autom svedkyňa Ing. N. P.). Žalovaný a ani intervenient pritom nenamietali, že by ohodnotenie 130 bodmi nezodpovedalo ohodnoteniu zlomeniny, ktorú žalobkyňa utrpela. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne nenariadil znalecké dokazovanie navrhované žalovaným a intervenientom, pokiaľ títo nespochybňovali relevantným spôsobom výšku priznaných bodov. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že podobný charakter zlomenín je bodovaný v určitom rozpätí a v prípade žalobkyne je výška priznaných bodov primeraná. Relevantnou obranou intervenienta na strane žalovaného by bolo poukazovanie na iné posudky v podobných prípadoch (ktorými iste disponuje), podľa ktorých by bolo bodové ohodnotenie za porovnateľný úraz podstatne nižšie. Keďže žalovaný namietal všetky tvrdené skutočnosti žalobkyňou, žalobkyňa postupným navrhovaním a predkladaním dôkazov vyvracala tvrdenia žalovaného. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že žalobkyňa počas celého konania nepredložila správny dôkaz na preukázanie výšky škody (lekársky posudok). Žalobkyňa už k žalobe pripojila lekárske posudky vypracované 02.10.2015 všeobecnou lekárkou MUDr. P. W. so základným bodovým ohodnotením zlomeniny žalobkyne na 130 bodov. Následne po námietkach žalovaného a intervenienta žalobkyňa do spisu založila lekárske posudky ortopéda MUDr. U. X.. Na formálne nedostatky aj tohto posudku, na ktoré poukazuje žalovaný v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť, pretože žalovaný na tieto nedostatky počas prvoinštančného konania nepoukázal. Ak žalobkyňa preukázala všetky predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody na zdraví a predložila aj dva lekárske posudky, z ktorých žalovaný a intervenient na strane žalovaného nepoprel výšku priznaných bodov a nepreukázali listinnými dôkazmi, že výška priznaných bodov je nadhodnotená (ako bolo vyššie uvedené bolo v reálnom v možnostiach intervenienta), takáto dôkazná situácia nemohla byť vyhodnotená v neprospech žalobkyne.

59. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci nebol naplnený žiaden z odvolacích dôvodov na ktoré poukázal žalovaný v odvolaní a tiež nebolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania. V danom prípade predstavoval úspech strán konania približne jednu polovicu, preto podľa § 255 ods. 2 CSP súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Žalobkyňa má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu pretože bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).